నాకీ శిక్ష చాలదు...

"ఏవండోయ్ విన్నారా ఇది..." భర్తకు కాఫీ పట్టుకొస్తూ గద్గద స్వరంతో పలికింది వరలక్ష్మి.

భార్య చేయిపట్టుకుని మెల్లగా లేచి కూర్చున్నాడు గోవిందయ్య.

"పాపం అలివేణికి అన్యాయం జరిగిపోయింది." భర్త నోటికి కాఫీ అందిస్తూ బోలెడంత సానుభూతి కురిపించింది వరలక్ష్మి.

ఆమె ఎవర్ని గురించి చెబుతోందో అర్థం గాక అయోమయంగా చూసాడు గోవిందయ్య.

"ఏమిటండి అలా చూస్తున్నారు. పేర్రాజు గారమ్మాయి అలివేణిని గురించి చెబుతున్నాను."

"సంబంధాలు కుదిర్చే పేర్రాజేనా?" ఔనన్నట్లుగా తల వూపింది వరలక్ష్మి.

"వాడి కూతురికేమైందే. యాభై వేలు పోసి ఆకాశం నుండి సంబంధం దింపుకొస్తే కాబోయే అల్లుడు బంగారు పిచ్చుకన్నారు."

"ఆ పిచ్చుకే గాలిలో ఎగిరిపోయిందని అనుకుంటున్నారు."

"అపశకునపక్షిలా అవేం మాటలు ముహూర్తం పెట్టుకొని వాళ్లు హాయిగా పెళ్లి ఏర్పాట్లు చేసుకొంటూ వుంటే" అన్నాడు గోవిందయ్య.

"మీలాగే నేను మొదట నమ్మలేదు పక్కింటి పద్మావతి చెవిని ఇల్లుకట్టుకొని మరీ చెప్పింది. అబ్బాయి హైదరాబాదులో ఏదో పెద్ద కంపెనీలో ఉద్యోగం వెలగబెడుతున్నాడని మధ్యవర్తులు చెబితే ఆశపడి పూర్వాపరాలు తెలుసుకోకుండా క్షణాల్లో సంబంధం కుదుర్చుకున్నాడు. అనుకున్న కట్నం డబ్బు ముందుగా

ఇవ్వాలని పట్టుబడితే కాదనలేక పోయాడు. సొమ్ము చేతిలో పడటంతోనే రాత్రికి రాత్రి పెళ్లికొడుకు వుడాయించాడట." విషయమంతా వివరించింది వరలక్ష్మి.

"మరి పేర్రాజు ఊరుకున్నా డెందుకు? మధ్యవర్తులను నిలదీసి అడగలేదా?"

"అదీ అయింది. మాకు మాత్రమేం తెలుసు అతడి ప్రవర్తన చూసి మంచివాడనుకున్నాం" అని చల్లగా తప్పుకున్నారట. పేర్రాజు అందరికీ శుభలేఖలు కూడా పంచేశాడు. బంధుజనం ఒక్కొక్కరు దిగే సమయంలో ఈ ఘోరం జరిగింది.

"పెళ్లికొడుకు పారిపోయాడని ఎందుకనుకోవడం ఎక్కడకు వెళ్లాడో! ముహూర్తం వేళకు రావచ్చుకదా!"

అమాయకంగా వున్నాయి గోవిందయ్య మాటలు.

"ఆ అనుమానం మీకేం అక్కర్లేదు. పేర్రాజు తోడల్లుణ్ణి హైద్రాబాద్ పంపి వాకబు చేయించాడట అతడు చెప్పిన కంపెనీయే అక్కడ లేదని నిర్ధారణ చేసుకొని మరీ వచ్చాడాయన. వాడెవడో వట్టి దొంగవెధవ. మన పేర్రాజును పచ్చిగా మోసం చేశాడు. పాపం అలివేణిని తలచుకుంటూ ఉంటే జాలి వేస్తుంది" చెమ్మగిల్లిన కళ్లను పమిటిచెంగుతో వత్తుకుంది వరలక్ష్మి.

భార్య ఎంత బాధపడుతున్నా గోవిందయ్యకు మాత్రం పేర్రాజు మీద సానుభూతి కలగడం లేదు. వున్నట్లుండి అతడి దృష్టి గతంలోకి మళ్లింది.

● ● ●

న్యాయాన్ని, ధర్మాన్ని నమ్మే సగటు మనిషి గోవిందయ్య.

సమితాఫీసులో గుమస్తాగిరి అతడి వృత్తి.

నిజాయితీ అతడి ఊపిరి.

కలిమి కరువైనా అతడి గుండెల్లో కరుణకు మాత్రం కరువులేదు.

ఆపదలో ఉన్నవారిని ఆదుకోవడం అతడి నైజం.మంచి వాళ్లకే అన్నికష్టాలు వస్తాయి అంటారు. బహుశా భగవంతుడు అటువంటి వారిని పరీక్షించి తనలో ఐక్యం చేసుకోవటానికి కాబోలు పని గట్టుకొని ఇక్కట్లు సృష్టిస్తాడు. ఇన్ని సుగుణాలు వున్న గోవిందయ్యకి నాలుగో పడిలోనే కుడికాలు, కుడిచేయి పక్షవాతం వచ్చి పడిపోయాయి. పరాధీనమై పోయింది అతడి శరీరం. ఎడమ చంకలో కర్ర ఉంచుకుని దేకుతూ శేష జీవితమంతా గడపమని ఆదేశించాడా దేవుడు. ఉద్యోగానికి అనర్హుడవడంతో సర్వీసు ఉండగానే ప్రభుత్వం అతడిచేత బలవంతంగా పదవీ

విరమణ చేయించింది. చాలీచాలని పింఛను డబ్బులతో భారంగా రోజులు నెట్టుకొస్తున్న గోవిందయ్యను వేధించే సమస్యలు రెండే రెండు. యింటరు చదివి ఇంట్లో కూర్చున్న కమలకు పెళ్లి చేయాలి. విశాఖలో కంప్యూటర్ ట్రైయినింగ్ అవుతున్న రవికి ఉద్యోగ మవాలి. కొడుకు తన చేతికందడానికి కొంతకాలం పడుతుంది. అంతవరకు కమలకి పెళ్లి చెయ్యకుంటే ఈడు మించిపోయే ప్రమాదముంది. అందుకని ప్రావిడింట్ ఫండు రూపంలో వచ్చిన అతి స్వల్పమొత్తాన్ని కూతురు పెళ్లికోసం కేటాయించి వుంచాడు. చదువు, రూపం, గుణం లాంటి పెళ్లికి కావలసిన అర్హతలన్నీ కమలలో మూర్తీభవించి వున్నాయి. తనేమాత్రం లేచి తిరగ గలిగినా ఆ పిల్లకు పెళ్లికావడ మేమంత కష్టం కాదు.

గోవిందయ్య అవిటితనాన్ని సొమ్ము చేసుకోవాలనుకున్నాడు పేర్రాజు. కోలముఖం చప్పిడి ముక్కు, బడ్డుపెదాలు పొడుగాటి గిరజాల జుట్టు, నుదుట పదిపైసలంత కుంకం బొట్టు, చేనేత చిలకట్టు పంచె పొడవైన లాల్చీ ఒకసారి చూడగానే ఎవరికైనా గుర్తుండిపోయే రూపం పేర్రాజుది. ఆ ఊళ్లో అందరూ అతడిని పెళ్లిళ్ల పేర్రాజంటారు. తన కొంప నిలబడాలంటే ఎదుటివారి కొంపకూలదోయాలన్న మనస్తత్వం అతడిది. ఆడ పిల్లలకు సంబంధాలు చూడటం అందుకుగాను కమీషన్లు వసూలు చేయడం అతడి వృత్తి.

"అన్నయ్యగారూ! విశాఖపట్నం సంబంధం ఏమైందో చెప్పారే కాదు" అన్నది వరలక్ష్మి ఇంటికి వచ్చిన పేర్రాజుకు మజ్జిగ ఇస్తూ.

"ఆసంగతి చెప్పడానికే వచ్చానమ్మా. అంగట్లో అన్నీవున్నా అల్లుడి నోట్లో శని వున్నట్లు అబ్బాయికి అందం, అంతస్తు ఎన్ని వున్నా బుగ్గమీద రవంత బొల్లి అతడిని వెక్కిరిస్తోంది. స్త్రీ సంపర్కముంటే అది శరీరమంతా వ్యాపిస్తుందంటారు. ముందే ఆ విషయం తెలిసుంటే అక్కడకు వెళ్లకపోదును" అంటూ ఎత్తిన గ్లాసు దించకుండా గటగటా మజ్జిగంతా త్రాగేసి బ్రేవుమని త్రేన్చాడు పేర్రాజు.

"పోనీ ఆ సంబంధం కాకపోతే మరొకటి చూసిపెట్టండి. మా ఇంటి పరిస్థితులు మీకు తెలుసుకదా. ఆయనేమో మంచం మీది నుండి లేవలేరాయె. నేను చూస్తే ఆడదాన్ని. కమలకు పెళ్లెలా అవుతుందా అని బెంగపట్టుకుంది."

"బాధపడకు లక్ష్మి, నీ కూతురికి బ్రహ్మాండమైన ఒకటువరకం సంబంధం తెచ్చే పూచీనాది. సరేనా, రాజమండ్రిలో ఏదో సంబంధం వుందని ఇప్పుడే భోగట్టా అందింది. అబ్బాయి స్ఫురద్రూపి అని, స్టేట్ బ్యాంకులో ఆఫీసరని తెలిసింది. మన

కమలకి ఈడు జోడు చూడముచ్చటగా ఉంటుందనుకో. పిల్ల నచ్చితే కట్నం ప్రసక్తే వుండదంటున్నారు వాళ్లు. అదే జరిగితే నీ పంట పండినట్లే."

"చాలా సంతోషం. వెంటనే వెళ్లి పెళ్లి చూపులకు ఏర్పాటు చేయించండి." తొందర పెట్టింది వరలక్ష్మి.

"నువ్వంతగా చెప్పాలా. ఇలా వెళ్లి అలా పెళ్లికొడుకు రెక్కపుచ్చుకుని లాక్కురాను..... ఖర్చులకు... అహ... వెళ్లొచ్చేకా నువ్వు ఇవ్వవని కాదు. ప్రస్తుతం...." అతడి మాట పూర్తి కాకుండానే కొంగున కట్టి వుంచిన వంద రూపాయల కాగితం తీసి పేర్రాజు కిచ్చింది అతడి ఆంతర్యాన్ని అవగాహన చేసుకున్న వరలక్ష్మి.

"మరి సెలవ్. రేపొచ్చి కాయో పండో తేల్చి చెబుతాను" లేచి నిలబడ్డాడు పేర్రాజు.

"మీరు పట్టుకొచ్చే పండుకోసమే ఎదురు చూస్తూ వుంటానని మరచిపోకండి."

"ఎంతమాట? నువ్వంతగా చెప్పాలటమ్మా! ఎప్పుడు నా చేతుల మీదుగా కమల కల్యాణం జరుగుతుందా అని నీ కంటె ఉవ్విళ్లూరుతున్న వాడిని నేను" సడలిన పంచెకట్టు సవరించుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు పేర్రాజు.

"పేర్రాజు వాలకం చూస్తూ వుంటే నాకు అనుమానంగా ఉంది. ఇంతవరకు సంబంధాలు చూడటం కోసం ఆయనకు రెండు వేల రూపాయల వరకు ముట్టజెప్పి వుంటావు. ఇల్లు గుల్లవుతోందేగాని సంబంధమేదీ స్థిరపడటంలేదు." అన్నాడు గోవిందయ్య ఎంతో ఆవేదనతో.

"అనవసరమైన అనుమానాలు పెట్టుకుని బుర్రపాడు చేసుకోకండి. మీరెలాను వీధిలోకి వెళ్లలేరు. నేను చూస్తే ఆడదాన్ని. మనకు దిక్కెవరున్నారు చెప్పండి. సంబంధాల కోసం ఆ మాత్రం ఖర్చు పెట్టకపోతే ఎవరు మాత్రం చూస్తారు?" పేర్రాజును సమర్థిస్తూ అన్నది వరలక్ష్మి. ఆమెకు ఇంకా అతడి మీద నమ్మకం పోలేదు.

అన్న మాట ప్రకారం మరునాడే వచ్చాడు పేర్రాజు.సాదరంగా లోపలకు ఆహ్వానించింది వరలక్ష్మి. అతడు చెప్పబోయే శుభవార్త కోసం చెవులు రిక్కించి వినడానికి సిద్ధంగా వుందామె.

"నేను సేకరించిన భోగట్టాలో వీసం పాల్లు పోలేదంటే నమ్ము. ఐతే పెళ్లికొడుక్కి మెల్లకన్ను, దొడ్డికాళ్లు వున్నాయన్న సంగతి చూస్తేగాని తెలియలేదు. ఎందుకో బంగారం లాంటి కమలకా సంబంధం చేయడానికి నా మనస్సే మాత్రం

అంగీకరించడం లేదు. ఇలా అన్నానని నువ్వేమీ దిగులుపడకు. రేపీపాటికి దివ్యమైన సంబంధం పట్టుకొచ్చి నీ కాళ్లదగ్గర పడేస్తాను. ఓ రెండొందలుంటే ఇటుపారేయ్. విజయవాడ వెళ్లాలి." అన్నాడు పేర్రాజు ఆమె చీరకొంగువంక ఆశగా చూస్తూ.

పేర్రాజు గోవిందయ్యనేకాదు ఇలా ఎందరో ఆడపిల్లల తండ్రులకు ఆశలు కల్పించి మాటలగారడీతో డబ్బులు గుంజడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. జనంలో నమ్మకం కలగడానికి ఒకటి, రెండు సంబంధాలు కుదిర్చిన సందర్భాలు లేకపోలేదు. ఈరకంగా పేర్రాజు లక్షాధికారి కాలేకపోయినా, వేలాదికారి మాత్రం అవగలిగాడు.

❁ ❁ ❁

"అంతా కర్మఫలం. మనం చేసుకున్న పాప పుణ్యాలలో కొంత భాగం ఈ జన్మలోనే అనుభవించవలసి వుంటుంది. నేను ఏ జన్మలో ఏ పాపం చేసుకున్నానో ఈ జన్మలో కుంటివాడినై మిమ్మల్ని అందరినీ క్షోభ పెడుతున్నాను."

"శ్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంధ కోటిభిః పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం" అని భాగవతంలో చెప్పబడింది. ఒకరిని బాగుచేస్తే మనకు మేలు కలుగు తుంది. ఒకరికి అపకారం తలపెడితే మనం చెడిపోవడం తథ్యం". అన్నాడు గోవిందయ్య శూన్యంలోకి విరక్తిగా చూస్తూ.

"వేదాంతం చెప్పి నన్ను మరి మాట్లాడనీయకుండా మంత్రంతో పామును కట్టిపడేసినట్లు పడేస్తారు."

వరలక్ష్మి మాటలకు చిరునవ్వు నవ్వుతూ "సమాజానికి రవ్వంత మేలు జరగాలంటే ప్రతి వ్యక్తిలో ఎంతో కొంత మోతాదులో వేదాంత ధోరణి అనివార్యం. అది పూర్తిగా మృగ్యమైన నాడు మరింతగా రాక్షస ప్రవృత్తి ప్రబలిపోయి న్యాయానికి, ధర్మానికి ఈ లోకంలో ఇనుమంతైనా తావు లేకుండా పోతుంది." అన్నాడు గోవిందయ్య ఎంతో ఆవేదనగా.

"ఇలా మీతో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే అవతల పాలు పొంగిపోతాయి." లేచి నిలబడింది వరలక్ష్మి వంట ఇంటిలోకి వెళ్లే ప్రయత్నంలో.

"గోవిందయ్యా!" రొప్పుతు పరుగు పరుగున లోపలకొచ్చాడు పేర్రాజు.

అతడి ఆకస్మిక ఆగమనానికి ఆశ్చర్యపోయాడు గోవిందయ్య.

"నన్ను క్షమించు గోవిందయ్యా. నీకు తీరని ద్రోహం చేసాను. ఆర్థిక ఇబ్బందులతో సతమతమౌతున్న మిమ్మల్ని జలగలా పీడించి డబ్బులు గుంజా

కెళ్లాను" అంటూ గోవిందయ్య కాళ్లు పట్టుకున్నాడు పేర్రాజు.

"అవేంమాటలు పేర్రాజు నీకు ఖర్చుల కోసం ఐచ్ఛికంగా మేమే ఇచ్చాం. ఇందులో నీ తప్పేమీలేదు."

"లేదు గోవిందయ్యా మిమ్మల్ని మభ్యపెట్టి ఎక్కడికీ వెళ్లకుండానే డబ్బులు తీసుకున్నాను. ఏవో కుంటిసాకులు చెప్పి మిమ్మల్ని నమ్మించాను. నేను చేసిన పాపానికి నా బిడ్డ బలై పోయింది. ఆడపిల్లల తండ్రులను మోసగించి నా కూతురికి పెళ్లి చేయాలనుకున్నాను.అందుకు తగిన శాస్తి జరిగింది. నాకీశిక్ష చాలదు....."

"వూరుకోండి అన్నయ్యగారు మీరు మరీ అలా దిగాలుపడిపోతే ఎలా?" వారి సంభాషణలలో కలుగజేసుకుంటూ అన్నది వరలక్ష్మి.

"అలివేణికి పెళ్లని వూరంతా చాటించాను. ఆడంబరంగా శుభలేఖలు వేయించాను బంధువులంతా వస్తున్నారు. వాళ్లకు నేనేం సమాధానం చెప్పేది? పెళ్లికొడుకు పారిపోయాడని చెప్పనా? ఆడకూతుళ్లందరి ఉసురు నాకు తగిలిందని చెప్పనా? పీటల వరకు వచ్చి తప్పిపోయిన నా కూతురికి ఇహ పెళ్లి అవుతుందంటావా?" చిన్నపిల్లవాడిలా భోరున ఏడుస్తూ అన్నాడు పేర్రాజు.

"ఒక ఆడపిల్ల తండ్రిగా నీ ఆవేదనను అర్థం చేసుకోగలను. నీ తప్పు నువ్వు తెలుసుకున్నావు. పశ్చాత్తాపానికి మించిన ప్రాయశ్చిత్తం మరొకటుండదని గీతలో చెప్పబడింది. నీబిడ్డకు పెళ్లి కాదేమోనని బెంగపడకు. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే అలివేణి నా కోడలవుతుంది" అన్నాడు గోవిందయ్య అతడిని ఊరడిస్తూ.

గోవిందయ్య మాటలు విన్న పేర్రాజుకు గొంతుక పూడుకపోయింది. ఎంత ప్రయత్నించినా నోరు విడడంలేదు. నాకంత అదృష్టమా అన్నట్లుగా ఉన్నాయి అతడి నయనాలు. నీ మంచితనాన్ని ఇకనేను భరించలేనన్నట్లు వున్నాయి అతడి చూపులు.

గోవిందయ్య విశాలహృదయానికి మౌనంగా మనసులోనే జోహార్లర్పించాడు పేర్రాజు.

● ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 6-4-90. ●